

TIEN VARRELTA.

Astrologinen artikkelimme. „Kaukamoisen“ kirjoitus „Horoskopin tekijät“ on vieläkin täytynyt jättää Tietäjän ensi numeroon, koska Saksasta tilatut tähtitieteelliset tyypit eivät ajoissa ehtineet saapua painoon.

Paitsi Mrs. Besantia vierailee nykyään Europassa myös Mr. C. W. Leadbeater, joka kuuluu nykyään olevan erityisellä asialla Italiassa ja Saksassa. Alcyone ynnä veljensä Mizar ja Mr. Jinarajada ovat Mrs. Besantin kanssa Englannissa. Alcyone taitaa tänä vuonna alottaa opintojaan Oxfordin yliopistossa. Presidenttimmekin viipyy Europassa syksyyn saakka.

Tohtori Steinerin luennot Helsingissä. Aikomus oli, että julkiset luennot olisi pidetty ensimmäisenä ja toisena pääsiäispäivänä, että Teosofisen Seuran vuosikokouksen osanottajat olisivat saaneet olla niissä läsnä, mutta yliopiston juhlasalia ei saatu vuokrata niiksi päiviksi. Sen sijaan on nyt asetettu niin, että vuosikokoukseen saapuneet maaseutu- ja muut jäsenet pääsevät yhteen tai kahteen kurssiluentoon à Smk. 1: 50, vaikka muuten kurssiluennot ovat niitä varten, jotka ottavat osaa koko sarjaan. Nämä kurssiluennot pidetään ruotsalaisen normaalilyseen juhlasalissa.

Teosofiset kesäkurssit. Tammikuun numerossa tekemäämme kysymykseen kesäkurssien paikan suhteen on saapunut neljä vastausta. On tarjottu paikkoja Tampereen lähellä, Pälkäneellä, Kuopion seuduilla ja Joensuusta eteläänpäin Rääkkylässä. Viimemainittu tarjous on epäilemättä edullisin, vaikka samalla etäisin. Olimme ajatelleet Hämettä tai Savoaa, mutta miksei voisi ajatella Karjalaa? Tuleehan kesäkurssien paikka vaihtumaan, jos kerran kurssit tulevat tavanomaisiksi. Milloin voivat olla Hämeessä, milloin Pohjanmaalla, Satakunnassa tai Uudellamaalla. Ehkä Karjalasta, laulajien ja tietäjien kotimaasta, olisi hyvä alottaa. Toivottavasti voimme ensi (huhtikuun) numerossa antaa tarkemmat tiedot.

Joensuun looshi näkyy olevan ripeimpiä ja voimakkaimpia looshejamme. M. m. looshin jäsenet äsken ovat esittäneet kokonaisen kolmenäytöksisen teatterikappaleen „Ihmiskohtaloita“, jonka päälle päätteeksi eräs looshin jäsen on kirjottanut. Sanomalehtiarvostelusta päättäen kappale herätti suurta mielenkiintoa sekä eheän esityksen että teosofishenkisen sisällön puolesta. Jos kesäkurssimme pidetään Karjalassa, tulee kappale mahdollisesti niissä esitettäväksi.

Adyar-kirjasto. Teosofisen Seuran päämajasta Intiassa on ympäri maailmaa lähetetty kehoitus teosofeille muistamaan kirjastoa lahjotuksillaan. Tällä hetkellä olisi tarpeen noin 8,500 markkaa, jolla summalla voitaisiin ostaa 325 nidettä erittäin kallisarvoisia buddhalaisia tekstejä. Rahat on lähetettävä osoitteella: A. Schwarz, Esq. Theosophical Society, Adyar, Madras S., India.

Lahjoja teosofiselle liikkeelle. „Maakassa „ on vastaanottanut: Otava I. 34: –. Muutamat ystävät 644: 72.

Uudet kirjamme. Painossa on meillä nykyään kaksi laajaa teosta: Annie Besantin *Aikain viisaus* ja Rudolf Steinerein *Kuinka saavutetaan tietoja korkeammista maailmoista?* Jälkimäinen teos koetetaan saada valmiiksi vuosikokoukseen.

Ihmeellinen puu. Juvan pitäjän Karkeamaan kylässä löytyy eräs haapa, luultavasti ikivanha uhripuu, joka on saanut ihmeitä aikaan.

Jo toissa kesänä kun torppari Jakonen oli karjan kerppuja varten kaatanut mainitun puun, oli hän tullut vaikeaan tautiin. Kun sitten mainitun torpan lehmä laitumella ollessaan joutui mainitun hirmupuun lähetyville, takertui se ihmeellisellä tavalla siihen kiinni ja kohosi noin metrin verran koholle maasta, josta omistaja sen vähissä hengin pelasti.

Nyt nousi lehmän omistajalle ihmeellinen halu tuhota tuollainen vihollinen kokonaan karjalaitumeltaan, huolimatta siitä, että „haltijat“ kahden mustan miehen muodossa kävivät ilmottamassa hänelle, että: „älä koske enää puuhumme; itse sait jo taudin, lehmäsi olisi varmasti kuollut ja jos vielä kosketat sen puun runkoa, niin – kuolet varmasti.“

Mutta Jakonen ei ollut arkalasta kotoisin, vaan meni ja hakkasi ihmepuun haloiksi – ja seuraavana päivänä hän kuoli.

Niin ihmeelliseltä kuin juttu kuuluukin, on se kuitenkin aivan totta. Sopsisipa muinaismuistomiesten tutkia tapausta ja tuota ihmeellistä puuta – he kai sen uskaltaisivat.

M. S.

Meillä ei ole syytä epäillä tuon tapauksen todenperäisyyttä. Selvänäköiset tutkimukset ovat osottaneet, että vaikka kasvikunnan samoin kuin eläinkunnan sielut ovat n. k. joukkosieluja, joten ei voi puhua toisen tai toisen kasvin yksilöllisestä sielusta, on kuitenkin olemassa vanhoja puita, joihin syystä tai toisesta joku luonnonhenki on ottanut asuntonsa. Luonnonhenki viihtyy sopusointuisessa ilmanalassa, ja vanha uhripuu on aivankuin kyllästetty astralisesti ja eetterisesti rauhallisilla ajatus- ja tunne-väräilyillä, jotka hivelevät luonnonhengen hermoja. Toiselta puolen saattaa myös olla päinvastoin: puuhun on liitetty julmia ja raakoja väräilyjä, jos sen juurella on harjoitettu noituutta, ja niin on muodostunut ajatuselementali jota joku alhainen olento (luonnonhenki tai vainaja) elähyttää. Kummassakin tapauksessa asujain on arka omastaan eikä salli tunkeilua.

Oikaisu. Meille on lähetetty seuraava huomautus: „Mabel Collinsin „Heräämisen“ suomentajalle siv. 34 olevan muistutuksen johdosta pyydän huomauttaa, että Mr. Moody ei ollut laulujen sepittäjä, vaan herätyspuhujaja. Hänellä on erityinen lahja hallita kuulijoitaan ja vaikuttaa niihin sekä innostaa heitä toimintaan. Hän ei kuulunut mihinkään uskonnolliseen lahkoon, joten hän voi puhua kaikille ja häntä voivat kuulla kaikkiin lahkoihin kuuluvat ihmiset. Puhujamatkoilla oli hänen mukanaan laulaja ja laulujen sepittäjä D. Sankey; hänen laulunsa ovat ihania, hilpeitä ja eloisia.

H. Keinänen.“

Kalevalan vuosikokouksessa maalisk. 4 p:nä luettiin kuluneen vuoden toimintakertomus, hyväksyttiin tilintarkastajain lausunto, ja valittiin entiset virkailijat: Emil Turunen puheenjohtajaksi, Toivo Vitikka varalle, Veikko Palomaa sihteriksi ja Ville Heiskanen rahastonhoitajaksi. Looshin toiminta syyskaudella on ollut järjestetty siten, että kuukauden ensimmäinen kokous on ollut virallisille asioille omistettu, toisessa kokouksessa on ollut esillä joku edellisessä kokouksessa määrätty keskustelukysymys, kuukauden kolmantena maanantaina on sitten luettu ja tutkittu H. P. B:n Salaista Oppia, neljäs maanantai-iltana on

omistettu mystillisen Bhagavad Gitan mietiskelevään lukemiseen. Tätä työtapaa noudattamalla on looshin toiminta tullut monipuoliseksi ja sitä samaa noudatetaan edelleenkin. – Kalevala-tutkimuksen osaaottamista varten päätettiin eräissä kokouksessa liittyä yhdessä Helsingin teosofisen nuoris-osaston Kalevala-tutkijain kanssa lukemaan esi-isämme perintörunoelmaa ja käymään myös yhdessä heidän kanssa joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina „Tuonenkylässä“ missä, Ylisihteeri Pekka Ervast johtaa Kalevala-kokousta.

Oulun Aatto-looshi. „Looshityömme on nyt käynnissä. Kokouksia pidämme joka sunnuntai klo 5 j. p. p. Olemme järjestäneet kokoukset siten, että aina ensimmäinen kuukaudessa on n. k. virallinen, pari seuraavaa lukua ja keskustelua varten (niissä luetaan jotain määrättyä kirjaa) sekä viimeinen n. k. vapaakokous. Silloin kukin tuo ohjelmaa mukanaan, luetaan looshin käsinkirjotettua sanomalehteä, annetaan vapaita esityksiä, keskustellaan j. n. e. Viralliselle kokoukselle kuuluu oma pöytäkirjansa, luku- ja vapaakokouksista kirjottaa sihteerimme kertomuksen seuraavaa kokousta varten; ja kiitos hänelle – ne mielestämme ovat useinkin erinomaisia.

„Miltei joka kokouksessa on ollut vieraita, joitten osanottajien luku on toisinaan noussut lähes kahteenkymmeneen.

„Voin ilolla mainita, että kokouksissamme on – mikäli ymmärrän – vallinnut jotakuinkin hyvä „henki.“ Että jäsenillämme on niinkin oikea ja terve käsitys looshityön tarkotuksesta sekä omasta suhteestaan siihen, on suureksi osaksi looshin edeltäjän, lukupiirin ansio. Siinä hankimme kaikessa hiljaisuudessa monta tärkeätä kokemusta ja siinä tehdyn työn perusteella uskallan toivoa, ettei meidän enää tarvitse sairastua tuohon luullakseni useimmille yhdistyksillemme tuttuun tuhkuriin: erikoisten „siunausten“ toimetonna odottamiseen ja sitä seuraavaan väsymykseen. Alunpitäin olemme koettaneet pitää selvänä, että korkeimmat siunaukset kullekin sisältyvät oma-alotteiseen työhön, että antaminen on kauniimpaa kuin ottaminen ja että sisäinen hartaus määrää yhdessäolon arvon, eikä ulkonaiset muodot.

„Julkisempaa työtä ulospäin emme ole tehneet, siihen puuttuu meiltä voimaa tai rohkeutta, ehkä kumpaakin. Uskon, että personallisen tappion pelko ei niinkään estäisi, sillä, vaikka sitäkin on, niin ymmärtäen sen alhaisesta itserakkaudesta johtuvaksi, osaisimme käydä sen yli. Mutta tärkein on vastuu *asian* onnistumisesta ja siksi tyydymme toistaiseksi käyttämään entisiä menettelyjämme, tekemään työtä ajatuksen, personallisen vaikutuksen, kirjallisuuden y. m. sellaisen kautta.

Kunpa aina voisimme pienen työmme suorittaa uskollisesti kantaen Suurten värejä, että työmme olisi Heidän siunauksensa alainen ja että aina sisällämme säilyisi vakuutus, että todella olemme *omalla paikallamme* emmekä tungettelijoita.

Y. Kallinen.